

Az iskola az utcáról nézve.

Az iskola udvari részlete.

Volt egyszer egy polgári iskola

Szeptember van ismét. Vége a nyárnak. itt az iskolakezdés ideje. Szépül és bővül Dunaharaszti „falusi” iskolája, a Hunyadi Janos Általános Iskola. Sikeres uniós pályázat teszi lehetővé, hogy korszerű, felújított iskolába járhassanak a nebulók. Egy régi-régi iskola újul meg, amelynek sok évtizede már híre és neve volt Dunaharasztiin. Magyar Királyi Állami Polgári Fiú- és Leányiskola. Története 1926-ban kezdődött. Így ír erről a régi polgári iskolai krónikákban Képegy Béla igazgató úr.

„Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazáb
Hiszek egy isteni örök igazságban
Hiszek Magyarország feltámadásában.
Ámen.

Dr. gróf Klebelsberg Kuno
Kulturálisminiszter, Dunaharaszti díszpolgára.

Dulovits Árpád
miniszteri tanácsos, ügyosztályfőnök,
Dunaharaszti díszpolgára.

Az igazgató jelentése az 1926-27-es tanévről

Intézetünk életében nagyhorderejű volt az elmúlt esztendő. Ha a múltat összehasonlítom a jelennel, úgy tűnik fel előttem, mintha nem is ugyanerről az iskoláról lenne szó. Dűledező falú, lukas tetejű épület helyett egy modern, csín, ízlés szempontjából kifogástalan otthont kapott az iskola. Törött, jól-rosszul összefoltozott ablaküvegek helyett piros muskátli virág és vidám egészséges gyermekarc kandikál ki és mosolyog elégedetten a járóelőre. Új szín, új hangulat költözött a megszentelt falak közé.

Felépült továbbá az iskola tágas (22 m hosszú, 9m széles), jól felszerelt tornacsarnoka is. Ezzel a testi kultúra fejlesztése a téli és őszi hónapokban is 1ehetségessé vált. Nem vagyunk arra kényszerítve, hogy ezekben az időszakokban a tornaoktatásra előírt időt elméleti oktatásra használjuk fel. Ez a régi rendszer nagy hátrányára volt az ifjúság testi fejlődésére, mert az amúgy is zsúfolt elméleti órák számát még jobban fokozta.

Boldog vagyok, hogy ezeket a megállapításokat megtehetem, hogy iskolánk fentebb vázolt fejlődését bejelenthetem. Régi vágyunk, régi óhajunk teljesedett be ezáltal, és erősödött meg bennünk a hit, mely a szebb, boldogabb magyar jövőbe vezet. Iskolánknak ezt a szép fejlődését nagy koncepciójú miniszterünk, Gróf Klebelsberg Kuno Ónagyméltóságának és nagynevű munkatársának Dulovits Árpád miniszteri tanácsos, ügyosztályfőnök Óméltóságának köszönhetjük. Ők voltak az országban az elsők, akik gondoltak arra, hogy a magyar közművelődés terén tapasztalt hiányokat, mulasztásokat végre-valahára pótolni kell. Amint a nagy idők embere mondta: „elpusztul az én népem, mert kultúra nélkül való.” Ők voltak azok, akik bele tudták vinni a köztudatba, hogy a magyar nemzet csak úgy emelhető fel ismét, ha kultúráját csorbítatlanul fenn tudja tartani, s ha abban a kegyetlen versenyben, mely a népek színpadán megindult, erős nemzeti öntudattal és főleg komoly

tudással felvértezve vesz részt. A kultúrára, az iskolára költött minden fillér százszorosan meghozza maga kamatát, nem nekünk, de fiainknak, unokáinknak. Az iskola a jövőnek dolgozik, és hitvány ember az, aki ezért nem hajlandó meghozni a legnagyobb áldozatot is.

Az ő működésüknek korszakalkotó jelentősége van a magyar közművelődés fejlődésében. Áldásos munkájuk nyomán gyönyörűen felszerelt iskolák születnek meg az ország minden részében, és nevelik azt a lelkes új generációt, mely visszaszerzi mindazt, amit kishitű apáink elvesztettek. Áldja meg ezért őket a magyarok Istene!

Gyöngye a tollam ahhoz, hogy leírjam a boldogságot, amit éreztünk, amikor a munkások csapata a dűledező, életveszélyes romépületen az első csákányütéseket megtette. Végre tehát sikerült 2 év küzdelmei, reményei, csalódásai után megérni, hogy iskolánk a haladott kor igényeinek megfelelő modern, szép iskolaépületet kapjon. Bizony be kell vallani, ezekben a percekben az öröm könnyeket csalt a szemünkbe.

A munka gyors tempóban haladt előre, úgy hogy augusztus végén a falak már tető magasságban állottak. Mayländer Máttyás építészről csak dicséret hangján emlékezhetem meg, aki becsületes, gondos munkájával szűkös viszonyaink dacára is, valóban elismerésre méltó, szép dolgot produkált. Az Építő Bizottság tagjai tudásukat, idejüket szeretettel bocsátották a nemes ügy szolgálatára. Önzetlen munkájukért fogadják ez úton az iskola hálás köszönetét. Dióhéjba foglalva ez röviden az iskola építésének története. És most már áll a szép épület, a magyar kultúra legfiatalabb temploma, hogy hirdesse a magyar nép élni akarását, a magyar szellem diadalmas előretörését.”

De emlékeznünk kell arra, hogy Klebelsberg Kunó gróf, kultuszminiszter oktatási reformja Magyarország vitathatatlan fejlődését szolgálta. Ő volt az, aki 500 millió korona kiutalásával lehetővé tette, hogy Dunaharaszti község vezetése megépíthesse az új polgári iskolát, a tornatermet és az intézeti vízvezetékét, mely ma a Hunyadi János Általános Iskola diákjainak ad helyet, és amelyet 1926-os felépülése óta most korszerűen átépítve, modernizálva vehet birtokba a gyereksereg.

Klebelsberg Kunót a hálás községvezetés annak idején Dunaharaszti díszpolgárává választotta. A jelen kornak pedig kötelessége tisztelettel emlékezni elődeire, azokra, akik szívvel-lélekkel munkálkodtak a község szépítésén, fejlődésén.

Íme a példa: a jelen sikereiben is a múlt nagyszerű teljesítményeire támaszkodhatunk.

Táborosi Zoltánné

